

A lényeg

Fohász: Mennyei Atyánk, az Úr Jézus Krisztus által jövünk most Hozzád. Köszönjük, hogy jöhettünk, és hogy ilyen formában is jöhettünk, és Te meghallod szavunkat. Bűnbánattal állunk Eléd, mert bizony, oly sokszor nem kerestünk Téged, vagy csak formalitás volt az imádság. Most őszintén jövünk, kitárjuk szívünket, és elmondjuk: nem vagyunk méltók szeretetedre, de köszönjük, hogy méltatlanságunk ellenére is meghallgatsz minket. A Te Fiad, az Úr Jézus nevében kiáltunk, mert tudjuk, hogy Őerte fogadsz magadhoz és munkálkods bennünk. Tele vagyunk félelmelemmel és bizonytalansággal, de Te köszikla vagy, egyedüli biztos pont. Igazi oltalom.

Urunk, azért állunk most Eléd, mert jó Veled lenni, jelenlétedben lenni, és mert vágyunk szavadra. Kérünk, igéd által munkálkodj bennünk, vedd el régi természetünket, tisztítsd meg szívünket, szabadíts fel a félelmek alól, Neked való életre. Köszönjük, hogy jelen vagy, mert nem csupán szép ének, itt van Itsen köztünk, hanem valóság, mert Te élő Isten vagy! Köszönjük, hogy meghallgatsz!

Ámen.

Immár a második vasárnapra kerül sor úgy, hogy nem tud együtt lenni a gyülekezet, azonban élhetünk a mai kor lehetőségével, és az istentisztelet megszokott idejében kinyithatjuk Bibliánkat, és közösen az Úr elé járulhatunk. Olvassuk el együtt a mai újszövetségi részt Lukács evangéliumából. Odacsatlakozunk az elbeszélő mellé, és látjuk a mi Urunkat Jeruzsálem felé haladni. Sokan vannak körülötte, Jézus ennek ellenére egyedül van. Nem értik Őt, nem fogják fel, hogy most nem diadalmas uralkodás, aranykor következik, hanem szenvedés, halál, majd győzelmes feltámadás. Értem-e én az Urat, az ígét? Ne menjünk úgy tovább, hogy nem értjük meg Őt. Kérjük Isten Szentlelkét, hogy tegye világossá előttünk az Atya akaratát. Mert szükséges, hogy lássuk, mit a terve személyes életünkkel. Mindezt az igéből érthetjük meg, ha keressük a választ, és tusakodunk érte.

Azonban akár értik Őt, akár nem, tovább halad az úton. Nem áll meg, nem sajnálatja magát, milyen emberekkel van körülvéve, hanem viszi Isten országának felszabadító, gyógyító és újjáformáló hatalmát. Megy, és útközben odafigyel az emberekre. Látja mindazt a rombolást, amit sátán a bűn által véghezvitt ebben a világban. Ő nem közömbös az életünk iránt, és nem megy el mellettünk, mert azért jött, hogy a pusztulást megállítsa, és mindazt, amit a gonosz tönkretett, helyreállítsa. Nem kerüli el sem a kistelepüléseket, sem a világvárosokat. Neki mindenki ember, Isten teremtménye, drága kincs. És azért jött, hogy ezt a kincset megkeresse, megtisztogassa mindattól, ami ráakódott, és helyére tegye. A mi igazi helyünk az Atya házában van, és ott teljesedik ki az értékünk is. Amíg nem vagyunk az Ő kezében, addig nem vagyunk a helyünkön sem.

Jerikó a pálmák városa, fürdőváros, erős az idegenforgalom, sokan élnek belőle jól. De amint a bűneset óta látszik, nem mindenki részesül a jóból, a gazdagságból. Nem mindenki élvezheti egy település előnyeit. Nem csak ragyogás és jólét van, hanem szegénység, tragikus életek, koldusok is. Mint ahogy ma sem megy jól mindenkinek az élete, és ahogy akkor nagy különbség volt az emberek között anyagi téren, úgy van ez ma is.

Vannak, akik a fürdőben ülnek, csobbannak, és van, aki az út mellett koldul. Egy vak ül ott, akit megszoktak az emberek, nem igazán törődnek vele. Hozzátartozik a városképhez, vaksága lehet Isten büntetése bűnei miatt. Az a lényeg, hogy mi jól vagyunk, gondolták sokan, még azok is, akik Jézus mellett haladtak. Mert mindent meg lehet szokni. A nyomort, a koldust, a rendkívüli helyzetet, az üres templomokat, mindent. De Jézus nem szokja meg. Ő ide is hozza az életet. Azért jön, hogy lehetőséget adjon a koldussorsból való kilépésre. De hát hogyan? Egy vak mit tud változtatni? Hiába akar kitörni, nincs más lehetősége. Könyöradományokból él. Mások irgalmasságá-

ra van utalva. Mit lehet tenni, ilyen az élet! Jézus nem így gondolkodik, Ő a változás, amint a tegnapi igeszakaszunkban olvastuk, minden lehetséges Istennél. Ezt a lehetőséget hozta el az Úr és tette elérhetővé mindenki számára. De mindez hit által hozzáférhető. Isten áldásainak kulcsa a hit. Csak ez és az imádság nyitja meg előttünk az Úr lehetőségeinek tárházát. Rajtunk múlik, hogy beletörődünk a változtathatatlanba, engedünk a sátán hangjának, itt már senki nem tud segíteni, vagy használjuk a hit kulcsát. A Szentírásban sok ember élete változott meg hit által. A megtisztult és ezért hálás leprásnak azt mondta az Úr: „A te hited megtartott téged” (Lk 17,19). Használjuk az Úr Jézus Krisztusba vetett hitünket.

Azonban ez a koldus nem zárkózott be koldussorsába. Nem mondta, mit lehet itt tenni, hanem figyelt. De nem csak a város zajára, a világ hangjára, hanem lelki szemeivel figyelt Istenre. Rádöbent: nem arra kell várnia, hogy majd mások változtatnak a sorsán, hanem ő is tehet ezért. Mit tehet? Imádkozhat. És ő imádságos szívvel várt az Úrra. Várta Jézust: Ezt tehetjük ma is, várhatunk az Úrra. Nemcsak ült az út szélén, és gyönyörködött a hangokban, figyelte a híreket, hanem ezt a helyzetet intenzív várakozásra, imádságra használta fel. Mire használjuk mi ezt a falak közé szorított időszakot? Várjuk, hogy majd mindent megold az egészségügy, és aztán minden visszakerül a régi kerékvágásba? Az ige azt üzeni, várjuk mi is aktívan az Urat. Boruljunk le és imádkozunk, és úgy hívjuk Őt segítségül. Azzal a hittel tegyük, hogy igazán csak Ő tud rajtunk segíteni. Ő tudja a szívünket átformálni és új látást adni. Ne arra használjuk fel ezt az időt, hogy csak nézzük, amit élénk adnak, ne a tévé, az internet töltse ki időnket, hanem keressük az Urat. Isten arra használja fel ezt az időszakot, hogy keressen minket. Rá akar mutatni: Nélküle nem boldogulunk. Óráá van szükségünk, az Ő beavatkozására.

Ez a koldus nem depressziós, hanem nyitott. Érdeklí, mi történik körülötte. Várja a Krisztust, és nem akar a találkozásról lemaradni. Ezért érdeklődik. Nem akar kimaradni az Úrral való találkozásból. Nagyon lényeges ez, ő maga is tesz azért, hogy amikor az Úr megérkezik, találkozhatson Vele. Tudja, nem automatikusan mennek a dolgok, készen kell lennie. Ő kész van. De én kész vagyok-e? Arra használom-e fel ezt az időszakot, hogy érdeklődjek, keressem Isten akaratát? Megmondják neki, hogy a názáreti Jézus megy arra. És azonnal reagál. Elkezd kiáltani: Jézus, Dávid fia, könyörülj rajtam. Messiási jelzőt használ, tudja, ki is ez a Jézus, és tudja, mit várhat Tőle. Te tudod, ki ez a Jézus? Megmelegszik a szíved, amikor hallod ezt a nevet? Jézus, Szabadító!

Felkiált a vak, Jézust szólítja meg és hívja segítségül. Belekiált a tömegbe, az utca zajába. Azt akarja, hallja meg az Úr, ő gyógyulni akar. Nem törődik mások véleményével, Ő látni akar. Jézusra van szüksége, és ezt vállalja is. Nagyon fontos, hogy kiált, és nem halogat, mert az Úr Jézus már nem fog többé ezen az útvonalon elhaladni. Jézus Jeruzsálemben meghal. A vaknak ez az utolsó esélye, és ő él vele. Amikor Jézus az életünkhöz közeledik, nagy esélyt kapunk, de élünk-e vele? Hányszor halogatunk, mert van más, sürgősebb dolgunk. De vajon adatik-e újabb lehetőség a Jézussal való találkozásra?

Ez az ember kiált, Jézus, Dávid fia, könyörülj rajtam – legyen ez a mi kiáltásunk is. Ezen a vasárnapon forduljunk Hozzá, és kiáltunk mi is így: Jézus, Dávid Fia, én Uram és én Istenem, könyörülj rajtam, rajtunk. Ez egy vallomás is egyben, kifejezi: én nem tudok, mi nem tudunk változtatni. Tehetetlenek vagyunk, de Te tudsz segíteni. Te hatalmasabb vagy a bűneinknél, és minden betegségnél. Csak Te tudsz ebben a helyzetben megmenteni minket. Amikor kiáltunk, kifejezzük: Tőle várjuk a segítséget.

Megdöbentő, amint a Jézust kísérők rászólnak, hogy hallgasson. Hogy fordulhat elő ilyen a Jézust követők táborában? Azt kellene mondaniuk, bízzál, hív téged. Ne félj, Ő megkönyörül rajtad. Sőt, inkább nekik kellene mondani: gyere, odaviszünk Jézushoz. Tudjuk, nem látsz, ezért segítünk neked. Ez a hívők feladata, akik csak a bajt látják, és a félelem elszorítja szívüket, vagy a reménytelenség uralkodik bennük, hívjuk őket Jézushoz. Mondjuk: Jöjj az Úrhoz, vár reád. Jöjj, mert Jézusnak nem vagy reménytelen. Aki maga is átélte az Úr hatalmát az életében, aki teljesen rábízta magát, és viharos időben is megtapasztalta, amint az Úr lecsillapította a vihart, az tud hitelesen bizonyosgot tenni.

Ezt az embert nem lehet elhallgattatni, Ő vakon is látja, ki ez a Jézus, van reménye, és csak azért is kiált. Nem hagyja magát félreállítani, neki Jézusra van szüksége, és ebből nem enged. Olyan szent engedetlenséget látunk nála, hiába parancsol rá a többség, hiába tiltja, ő nem hallgat a többségre. Szomjas lelkére figyel, és bízunk az Úrban. Van, amikor ilyen engedetlenségre van szükség, ha lehurrognak is, én akkor is Jézushoz fordulok. Tovább kiáltok, vagy annál inkább kiáltok. Nem adom fel az imádkozást, úgy, amint az özvegyasszony sem tette a példázatban. Mi se adjuk fel az imádkozást és a bibliaolvasást. Tartsunk ki ezekben, akkor is, ha le akarnak róla állítani, vagy az ördög súgja: nincs értelme, Jézus nem törődik most veled, Jeruzsálembé megy, trónra ül, és átveszi a hatalmat. Az ország ügye fontosabb a te látásodnál, problémádnál, ezt megértheted.

De mást látunk, Jézus megáll, ezért ne hallgassunk a kísértőre, mert ő el akar némítani. Lássuk meg Jézust, Ő megáll és bátorít, sőt, magához rendel. Ebből látjuk meg, mennyire fontos Neki egy ember. Te is fontos vagy. Amikor kiáltasz Hozzá, akkor te vagy a legfontosabb, a te kiáltásodra figyel, és téged hív magához. A lehurrogás megpróbálja a vak hitét: Tovább kiált, vagy elmegy megsértődve? Mondhatná, ha ilyenek ezek a hívők, ha akadályoznak segítség helyet, akkor nem kell Jézus sem. Hányszor a tanítványok hibája miatt Jézust is elutasítjuk. Nem kellene, mert Ő nem küld el magától senkit. Így is mondja: „aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el” (Jn 6,37/b).

Akik Vele vannak, azok parancsba kapják: vigyék Hozzá a vakot. Ezt maguktól is tudni kellett volna. Ez lenne a feladatuk. Megkészíteni mások útját Hozzá. Én készítem Hozzá az utat, viszem magamtól Őhozzá az embereket? Annyi mindent tudunk ajánlani másoknak, Jézust miért nem?

Amikor a közelébe ér, egy kérdést intéz hozzá az Úr: „Mit akarsz, hogy tegyek veled” (41)? Fontos mozzanat ez, mit akarsz? Miért kérdezi meg? Azért, mert neki kell megfogalmaznia, mit is vár Jézustól. Nem olyan egyértelmű az, hogy látást kér. Abban a korban senki nem tudta a vakot látóvá tenni. Így a vakok általában alamizsnát kértek. Jézus kíváncsi, mit kér, mert ez bizonyosság a hitéről. Amit kér, abban a hite nyilvánul meg. Amit kérünk Jézustól, olyan a hitünk. A kérésünk a hitünk tükre. Kérhetett volna egy kis pénzt, támogatást vagy Jézus közbenjárását a város vezetőinél. Azonban ő nem alamizsnát kér, hanem a lényegét, a legtöbbet, amit kérhet. Látást kér. Azt kér, amit csak Isten adhat meg, így ezzel megvallja, hogy Jézust Istennek tartja. Te mit kérsz? Alamizsnát vagy a lényegét? Mi a lényeg? Ki a lényeg? Jézus, az Ő megismerése! A lelki látás, hogy meglássam Jézusban Isten kegyelmét, azt, hogy bátran Hozzá fordulhatok. És a legfontosabb, Őreá van szükségem, csak Ő tud megmenteni minden nyomorúságból, a bűn hatalmából. Ő az, aki Ön-magával megismertette kiveszi a félelmet a szívemből. Aki ismeri Jézust, és annak ismeri Aki, Isten Fiának, annak elmúlik a félelme.

Uram, hogy lássak, él a lehetőséggel ez az ember. Úrnak szólítja Jézust, és ezzel megvallja, neki Isten Ő. Jézusban felragyog előtte az a Teremtő, akitől kapta az életét. És ha Jézus a Teremtő, akkor vissza tudja adni neki a látását. Amit a bűn elvesz, azt Jézus visszaadja. Úr-e nekem Ő? Kímondtam-e már, én Uram és én Istenem? Az ilyen vallomásnak egy egész életre szóló következménye van. Új tartalmat és új célt kap az életem. Innentől kezdve ez az ember új irányba megy. Jézust követi. Erre hív el az Úr, kövessem Őt!

A vaknak Jézus szavára megjött a szeme világa. Igaz nem végzett gyógyítást, csak annyit mondott, láss, a te hited megtartott téged. És erre a szára látni kezd. A Teremtő szava életre kelt a már halott látószervet. Jézus szava élet és erő, előhossa azt, ami rejtve. Jézus szava megteremti azt, ami nincs bennem, amire nem vagyok képes. Szava teremti meg azt a látást, amivel láthatom a láthatatlan világot. Ő nyitja meg a szemünket, hogy ne csak ennek a világnak eseményeit érzékeljük, hanem a mennyei világ történéseit. Ennek a látásnak távlata van, túl lát a síron is, és meglátja Jézusban és Jézus által az elmúlhatatlan életet. Erre a látásra lehet vágyakozni, szabad kérni.

Amikor megnyílik a vak szeme, Jézust látja meg elsőnek. Azt, akinek köszönheti a látását. Olyan csodálatos, amikor végre Jézust kezdjük el látni. Ez azonban nem működik isteni beavatkozás nélkül. A Szentlélek műtétje során látjuk meg Jézusban a Szabadítót. Amíg a Szentlélek nem tisztogatja le szemünkön a hályogot, addig csak egy embert, egy vallási alapítót látunk, a múlt egy jeles alakját. Amikor azonban meggyógyul a látásunk, az Élet Fejedelmét szemléljük.

Az új élet csodálatos, csak az tudja, aki átéli az Úr munkáját a saját életében. Aki Hozzá jött bűneivel, elrontott életével, és bocsánatot nyer, annak a szívét hála tölti be. Tudja, hogy most már az Úrhoz tartozik, és nem akar tovább Nélküle élni. Aki az Övé, annak örömteli az ige, és olyan lesz a szíve, mint a sivatagból a forráshoz érkező ember. Szomjazni fog Isten szavára. Most követi Megváltóját mindennap.

Ez az ember követi Jézust. Nem a dolgára siet, nem a családjához rohan. Nem is természet szépségeiben gyönyörködik, hanem Jézusban. Nem akar elszakadni Tőle. Hová követi Jézust? A Golgotára, és ott érti majd meg, hogy Jézus szemei azért csukódtak le, hogy az övéi felnyíljanak. A kereszt alatt értjük meg magunkat és az életet. Aki még nem járt a kereszt alatt, az a lényegét nem érti. Csak ismerjük fel, hogy Érte van kegyelem, és Általa újulhatunk meg.

Ámen.

Fohász: Urunk, Jézus Krisztus, köszönjük, hogy nemcsak egykor Jerikó felé közeledtél, hanem itt vagy most köztünk is. Igéd által itt jársz és kelsz, hozod az evangéliumot, győztes életedet. Amint az ige szól, megtapasztaljuk, hogy minket szólít. Mert Te nem mész el mellettünk. Fontos neked minden ember, hiszen mindenkiért adtad az életed.

Így azután a bizonyossággal keresünk, hogy Te szólsz hozzánk, van szavad gyászoló testvéreink számára, akik most élik át a legnagyobb ellenség hatalmát. Hadd lássák meg a halál fölötti győzelmedet, és adj nekik békességet, vigasztalást és reménységet. Mert Urunk, Te vagy a mi reményünk.

Úgy jövünk, mint a történetben szereplő vak, kiáltozva, Jézus, Dávid Fia, könyörülj rajtunk. Nem tud más segíteni, csak Te. Végezd el bennünk, hogy ne fáradjunk bele az imádkozásba, ne adjuk fel soha. Adj, Urunk, kitartó hitet!

Könyörgünk, Urunk, a betegekért, adj nekik gyógyulást, de mindezt úgy, hogy a testi gyógyulásra várás közben lélekben gyógyuljanak. Megtapasztalják a Te kegyelmed, és általa örök életük legyen. Könyörgünk ezért a világot, a koronavírussal harcoló embertársainkért, végezd el, hogy Tőled várjuk ebből is a szabadítást. Köszönjük, Urunk, hogy meghallgatsz minket!

Ámen.